

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 9 Martiu, 1887.

Am putea dice, că aproape întreaga inteligență română de mult a venit la convingerea, că noi românii din Ardeal numai prin biserică și sub aripile ei putem să ne dezvoltăm după firea și tradițiunile înrădăcinate la poporul nostru. Ea, biserica singură ne oferă garanții, că ne voesc binele și promovează în mod binevoitoriu aspirațiunile noastre legitime de a exista și trăi ca români. Stînd lucrul astfel, e de prisos să susținem, că toată mișcarea românilor și tot avîntul, ce au să-și ia românii, are să purceadă numai dela biserică, susținătoarea moralei, ordinei sociale și totodată promovătoarea culturai sociale.

Ce vedem însă?

Vedem, că oameni crescuți departe de biserică, oameni străini de instituțiunile ei, cari dedați a calumnia și persifla tot ce nu e produsul lor și al machinațiunilor lor, aruncă și lovesc neîncetat în biserică, sau mai bine zis, în cei cari stau în fruntea bisericeii, fără de cea mai mică mustrare a conștiinții.

Am tăcut, și am fi voit ca și de astădată să nu muiem mai afund peana noastră, dacă am sci, că acești oameni lucră din convingere, că lucră bine și nu din rancoare sau interese personale.

Să analizăm însă starea lucrurilor la noi în Ardeal, și să vedem, cine sunt adevărații fii ai bisericeii și prin ea ai națiunei române, și cine sunt parveniții, oamenii discordiei.

Cu inaugurarea sistemului dualistic la anul 1867 toți românii fără deosebire de colorit politic — au fost ca și opăriți. Nu a fost un singur român, care să se fi împăcat cu era cea nouă inaugurată sub presiunea evenimentelor dela 1866. Cu toate acestea au fost români, cari trăiesc și astăzi, cari sunt încă în viață, și cari au aflat de bine să se împace cu situațiunea creată, în credință, că prin tactica aceasta a lor vor dobîndi pentru români unele favoruri spre consolidarea și întărirea lor — în cele materiale și în cele culturale. În fruntea acestora a stat ca o stîncă de granit metropolitul Șaguna și cu oamenii sei de pe atunci. Conferința dela Mercurea a dat primul impuls la desbinarea românilor în două tabere. Metropolitul Șaguna, ramas în minoritate, s'a retras mîhnit și de atunci nu a mai luat parte la acțiuni politice, dar pentru aceea nu se poate dice despre el, nici că ar fi conspirat cu poporul contra Tronului, și nici cu Tronul contra poporului român, ci în nîsuința sa nobilă a lucrat pentru înarticularea bisericeii sale și pentru recunoascerea confesiunei ortodocse de egal in-

dreptățiță cu celelalte confesiuni. Ba mai mult, a stăruit ca statutul organic să devină lege nu numai pentru noi, ci lege cu putere obligătoare chiar și pentru stat și organele lui; ear după ce acest produs al seu a luat forme concrete, a încetat cu totul a mai figura ca factor politic, s'a dedicat științelor și organizării instituțiunilor constituționale.

După moartea metropolitului Șaguna, tot românul cu mintea și inima curată s'a întrebat *quid nunc?* Arhidieceșanii mai esperti și mai destoinici, cu o școală oare care în trebile bisericeii și în legăturile bisericeii cu statul, au văduț, că numai cedînd împregiurărilor create și rațiunei vor putea salva decorul bisericeii — punînd în fruntea bisericeii pe cel mai bătrîn arhieru, și în nîsuința aceasta a lor au fost spriginiți și de membrii congresuali din diecesele sufragane.

Cele urmate mai departe într'un restimp de tot scurt ne sunt încă în proaspetă memorie și e de prisos se mai fie recapitulate. Constatat este și rămîne, că congresele noastre electorale și la alegerile de metropolit următoare a urmat principiului respective praeii de mai nainte și au ales pe arhieru cel mai bătrîn.

Tot omul cu simț curat cătră interesele bisericeii ar fi așteptat ca firul intrerupt prin activitatea metropolitului Șaguna să se continue acum în linise și cu puteri nouă și unite, bărbații crescuți de metropolitul Șaguna și pusi în fruntea afacerilor bisericesci s'ar fi arhieru cel mai bătrîn de ajutor în conducerea bisericeii și de această chemare a lor s'ar fi pătrunși. Dar nu! altfel a fost scris în cartea nefericirii bisericeii noastre. S'a aflat de consult și oportun ca spiritul de partidă să fie susținut și mai departe, și acest spirit să fie cultivat din generațiune în generațiune, și susținut în toată vigoarea între credincioșii nostri fie preoți, fie mireni, astfel, încât astăzi inteligența, preoții, învățătorii și până la cel din urmă cantor bisericesc scie, că în Sibiu sunt două partide, și în trebuințele lor și dau silința să se insinue după împregiurări când la unii, când la alții. Apoi ne întrebăm, nu este aceasta demoralizatoriu și în detrimentul consolidării bisericeii. Nu credem, că poate fi un singur suflet cu iubire și simț curat cătră biserică, care să poată aproba și cosimiți cu astfel de porniri distrugătoare, când și de și bisericeii și streinii în diariul „cel mai răspîdit,” și care se conduce și spriginesce de bărbați cu funcțiuni înalte în organismul nostru bisericesc, despre agendele noastre bisericesci, despre arhieru și despre toți cei cari nu sunt de convingere cu ei, nu pot să cetească

alta, decât defăimări și innegriri înaintea publicului. Ne mărginim a constata de astădată numai în general aceasta stare perversă în biserica noastră, și ca un semn eclatant al patimei însemnă, că însușiri nobile, cari au mai mult caracterul de a ridica valoarea unui om, așa cer împregiurările să se ascrie ca slăbiciune și lașitate.

Revista politică.

Deși se mai crede, că creerul lui Bismarck plămuesce politica europeană, totuși d'ocamdată lumea nu-și mai are ațintiți ochii spre Berlin, ci spre Petropolea sau mai bine zis spre Gatschina. Și nu fără cuvînt, căci pacea europeană se condiționează așide la dispozițiunea Țarului. Ce-i drept mai din toate părțile sosesec sciri linistitoare, și chiar Țarul a fost un bărbat al păcii, a resostat partidelor răsboinice, dar insistința, cu care se cere acum răsboiul în Rusia, e așa de mare, încât Țarului îi lipsesc forțele d'a putea delătura pericolul unui răsboi; diariul „Post” adaugă, că i-ar trebui împăratului Alecsandru III forțe supranaturale.

Două curente silesce pe Rusia la răsboi și adecă curentul produs de partidul constituțional, care prin răsboi speră o sguduire totală a sistemului de domnie — fie el favorabil Rusiei fie nefavorabil, — și curentul produs de panslavisti, cari voesc răsboiul, siguri fiind, că armele Rusiei vor fi biruitoare și astfel numai prin răsboi se poate mări autoritatea întinsului imperiu.

Desvoltându-se astfel lucrurile în lăunțul Rusiei, e bine, să vedem în ce relațiuni stă monarchia noastră cu colosul imperiu de nord. După o scrisoare din Petropolea adresată diariului „Le Temps” se confirmă, că relațiunile înaintează spre bine și că ambele guverne, dorind pacea, au început negocieri de apropiere, spre scopul acesta a călătorit însuși principele Lobanow, prețin intim al arhiducelui, Albrecht, ear despre arhiducele Albrecht este sciut, că nici odată n'a vrut să se strice cu Rusia și pe vederile lui monarchul nostru pune mare preț. Cu ocaziunea acestor negocieri s'a putut vedé, că Rusia, pentru ca ecuilibrul european să nu se conturbe, nu voesc de loc o triplă alianță, căci nu-i vine la socoteală ca Englitera și mai ales Francia să fie umilate, ci vrea numai stabilirea unor relațiuni bune cu monarchia noastră, căci ea dice, că e în interesul păcii europene, ca unele puteri să stea afară de ori-ce alianță

Așa dară de o alianță între monarchia noastră și Rusia nu e nici vorbă, ba nu se tractează nici chiar

FOIȚA.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1887.

Raportul

secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1886—87.

Domnilor colegi!

Cu puține zile în urma închiderii sesiunii generale trecute Academia noastră a perdut pe unul din membrii sei, G. M. Fontaninu, care lovit de o crudă și dureroasă boală, nu se mai putuse asocia la lucrările noastre de mulți ani. La 24 Aprilie 1886 moartea a pus sfîrșit tristei pozițiuni, în care se afla.

La 11 Iulie st. n. 1886 a încetat din viață la Milano Bernardino Biondelli, membru onor al Academiei. Biondelli, prin scrierea sa *Saggio sui dialetti gallo-italici* (Milano 1853), și-a câștigat un loc de frunte în filologia romanică, și el a arătat totdeauna o simpatie deosebită pentru români. Prin moartea lui am perdut pe unul din vechii amici ai națiunei noastre din Italia.

I. Ședințele de preste an.

Ședințele noastre ordinare de Vineria au fost în acest an ocupate cu diferite discuțiuni și comunicări științifice făcute de membri.

Într-o ședință extraordinară ținută la 15 Septembrie și în cea ordinară dela 17 Octobie s'a discutat cestiunea stabilirii numirilor proprii topografice ale Dobrogei, asupra căreia guvernul ceruse părerea Academiei. S'au espri-mat asupra acestei însemnate cestiuni două păreri deosebite. Una susținea, că în principiu în locul numirilor topografice străine, turcesci, bulgăresci, cari toate sunt relativ moderne și parte mare introduse prin dominațiunea turcească, să se întrebuițeze numirile românesce corespunzătoare, și chiar să se introducă numiri nouă spre a se pune în acest mod sigiliul reîntrărei acestei vechi provincii românesce în statul român. Esecțiune dela această normă s'ar face numai cu localități de o însemnătate mare, a căror schimbare de nume ar putea produce oare-cari confusiuni. Cea-laltă părere era, că nu trebuie a se atinge întru nimic nomenclatura topografică, ci a se lăsa așa, cum este, căci ori-ce schimbare ar aduce confusiuni și ar rupe firul dezvoltării istorice.

Academia nu a luat nici o deciziune, lăsînd ca guvernul să hotărească soluțiunea acestei cestiuni importante din punct de vedere al statului.

În mai multe ședințe publice și private dl coleg V. A. Urechiă a făcut comunicări verbale despre documente

istorice adunate în călătorii, ce d-sa a făcut prin țeară. În ședința publică dela 14 Novembre d-sa a arătat, cum a aflat la biserica din Brănișteni în județul Romanului mormîntul familiei lui Miron Costin.

În aceeași ședință dl membru corespondent St. Hepites a făcut comunicări despre clima Bucureștilor în anul 1885, după observațiunile și datele strînse și publicate de institutul meteorologic din capitală.

Colegul nostru dl G. Barișiu a comunicat două lucrări: o dare de seamă despre esposițiunea istorică dela Buda-pesta din anul trecut și un raport despre săpăturile dela Aquin-cum lângă Buda Amîndoaue acestea lucrări au fost trimise secțiunei istorice, care le va aduce înaintea D-voastră.

II. Publicațiunile Academiei.

În decursul anului încetat s'au executat următoarele publicațiuni:

1. Din *Anale* s'a încheiat secțiunea II a volumului VII, adăogându-se la memoriile și notițele tipărite întrînsul înna-into de sesiunea trecută memoriul dlui coleg A. Papadopol-Calimach despre *Dunăre în literatură și tradițiuni*.

S'a tipărit și publicat volumul VIII secțiunea I, cuprin-dînd partea administrativă, desbaterile și comunicările pen-tru anul 1885—86.

Din secțiunea a II a acestui volum, cuprin-dînd memo-riile și notițele pentru anul 1885—86, s'au tipărit următoarele lucrări, cari singure au fost depuse la secretariat:

Amintiri despre Grigorie Alecsandrescu de Ioan Ghica.

despre influința, ce se cuvine, să o exercite fie-care dintre ambele imperii în peninsula balcanică, căci asta ar tăia în autonomia statelor balcanice, ceea ce ambele imperii datoare sunt să o respecte; scopul pertractărilor în direcțiunea aceasta este deci asigurarea reciprocă a libertății de acțiune, ce a fost împedată prin o neîncredere mutuală, ce există între ambele guverne.

Pe când vin scrisorile acestea destul de liniștitoare, o telegramă anunță, că în cercurile militare din Rusia există o acțiune mare, că armata se concentrează mereu spre Galiția și că aici există o mare activitate cu privire la ridicarea baracelor; până acum s'au ridicat barace pentru 70 de mii de oameni și continuă a se ridica.

Stând lucrul astfel, nu trebuie să ne mirăm, dacă în centrul Europei se operează la o încheiere de alianță, ce se urgează cu deosebire din partea monarhiei noastre. După o telegramă din Paris cercurile diplomatice sunt informate, că se va reînnoi îngrabă alianța dintre Germania, Austro-Ungaria și Italia. Ca basă a triplei alianțe servește formula cea veche, cu toate acestea atât Germania cât și monarhia noastră pot încheia și alianță separat — comună cu Italia, după cum adecă cer interesele lor comune. Astăzi Italia, în cazul unui război franco-german, dând ajutoriu Germaniei va fi remunerată cu o parte din teritoriul, ce aparține Franciei, sau ce se află sub protectoratul ei. În cazul unui război între monarhia noastră și Rusia, Italia va fi remunerată cu teritoriu în nord. Afară de acestea datorințe speciale ale Italiei față de singuraticile imperii are alte datorințe basate pe tratatul triplei alianțe, pentru cari ea va fi bine remunerată. Pentru ca alianța aceasta să se încheie cât mai îngrabă și să fie favorabilă, împăratul german cu ocaziunea aniversării zilei sale va distinge pe marele bărbat italian, Robilant, pentru meritele sale în această direcțiune cu „vulturul negru”. Robilant se consideră de stălpul cabinetului italian și astfel încheierea favorabilă și îngrabă a alianței triple depinde în mare parte de la densul. Cercurile franceze consideră asta alianță îndreptată direct contra Franciei, d'aceia nici nu e mirare, dacă Franția și Rusia caută să se apropie și să se sprijinească una pe alta.

Ce-i drept, că noaua încercare, ce s'a făcut mai deunăzile între guvernul rus și frances pentru încheierea unei alianțe n'a succes pe deplin, dar cabinetul frances și cel rus s'au asigurat, că în cele mai multe puncte se unesc în privința politicii. Cât privește atitudinea, ce o vor lua fie-care din puteri în cazul izbucnirii unui război se va hotărî prin o înțelegere particulară între aceste guverne. Cumcă o apropiere intimă între Franția și Rusia se va efectua a asigurat chiar ministrul president Goblet, iar din partea Rusiei însuși Țarul a scris prin ministrul de externe autorului opului „La bataille de Navarin” următoarele: Împăratul se afla tare măgălit prin această publicațiune, care e merită, ca legătura, ce o a făcut Franția și Rusia să fie și mai strânsă — împăratul o dorește din toată inima.

De altfel lucrurile în Franția se desvoltă într'un mod de tot pacinic și cu deosebire se îngrijesc francesii pentru viitoarea expozițiune. Mai în zilele trecute ministrul de externe a comunicat textul circulației adresate reprezentanților Franciei în străinătate în privința expozițiunii din 1889, ca aceștia să informeze pe guvernele respective la organizația ei și să le roage ca oficial sau cel puțin ca oficios

să lase pe industriași a cerceta această expoziție. Puterile întrebate fiind oficios, dacă iau parte la expoziție, toate statele americane au răspuns afirmativ, tot astfel se speră și despre China și Japonia. Dintre statele europene unele vor fi reprezentate oficial, altele vor numi comisari generali; Austro Ungaria, Germania și Rusia vor participa oficial la expoziție în materie de artă, știință și literatură.

Energia, cu care regența bulgară a stabilit ordinea în țeară a împus atât opozițiunii, cât și tuturor celor ce căutau a zădărnici năzuințele ei; dar pentru aceea opozițiunea eară și început a se mișca și a produce agitațiuni în contra regenței. Zankow, care a petrecut timp așa de îndelungat în Constantinopol a trimis marelui vizir Kiamil Pașa o scrisoare, în care cere în nume opozițiunii, că Turcia e chemată să scape Bulgaria de cumplita anarhie și să și trimită mai curând trupele, căci la din contră el se va retrage și nu va mai lua parte activă la mijlocirea binelui patriei, și atunci poate va fi strâmtorată și Turcia. D'odată cu epistola aceasta a sosit în Constantinopol și Nelidow reprezentant rusiei, care ceru o audiență la înalta Poartă. Nelidow va sprijini părerea lui Zankow și programul lui. Reprezentantul rus la București, după cum afirmă „L'Independance Romaine” s'a exprimat astfel în cercuri diplomatice: „Regența samănă vânt și va culege furtună. Ea provoacă ură și mânie. Ați împușcă ea, mâne va fi ea împușcată.” — Cât privește atitudinea politică a Rusiei față de Bulgaria „Novoie Vremja” mai susține, că încă nu s'a schimbat. Rusia nu va face nici cel mai mic pas fără a consulta și pe puterile din vest, dar ca să se fie condusă de diplomația vestică nu se va lăsa. Cumcă Rusia se interesează mult de soarta Bulgariei se vede și de acolo, că jurnalele rusesci au deschis liste de subscripție spre a veni în ajutoriu familiilor celor executati. Țarul, Țarevna și principele de coroană au dăruit sume enorme spre acest scop.

Sibiul, 9 Martiu.

În diariul „Tribuna” dela 8/20 Martiu a. c., domnul Ioan Slavici în polemia sa cu „Luminătorul” se acată ca din senin de persoana mea, prezentându-mă publicului în societatea domnului P. Petrovici, și ca pe un tîner: „slab, sîrac, slugaric, lipsit de bărbăție, fără tăria de caracter proprie neamului nostru, pregătit pentru politica de cerșire, pe care o reprezintă cei câți-va guvernamentali români.”

Această caracteristică mi-o face domnul Slavici sub penibila impresiune, ce i-a făcut scurta biografie a Domniei Sale, apărută nu de mult în coloanele „Luminătorului”, și mi-o face poate în credință, că și eu voi ruga pe cine-va, precum a rugat el pe Domnul Barițiu, să-mi deie testimoniu de moralitate.

Nu cred, că tocmai dl Slavici ar fi chemat să dea altora lecțiuni de moralitate politică și de bărbăție, dl Slavici, pe care publicul cetitoriu îl cunoaște de ajuns de ce este capabil în politică, atât din jurnalul ce-l conduce, cât și din apărările sale în procesele de presă, unde, în loc să apere cauza, și-a apărât persoana, declinand dela sine, ca dela unul, care nu se ocupă cu politica, răspunderea pentru articoli, pe cari, după stilul caracteristic al seu, toată lumea știa, că sunt emanați din peana lui, ba, asigurând pe judecătorii sei, că nu-l

cunosc, și că peste un an de zile nu l'ar mai condamna.

Și este caracteristic, că chiar mie 'mi impută lipsa de independență, mie care posed epistola Domniei Sale ddto 25 Martiu, 1884, în care declară, că a renunțat la ori ce independență față cu grupul, la care s'a angajat, rezervându și numai una, pe care o descrie el astfel: „O singură concesie mi au făcut amicii mei, că nu se va combate dinastia, cătă vreme voi lua și eu parte la redacție”; o rezervă aceasta, care înaintea ori căru român este de tot superfluă, pentru că nu cred, să existe român, carele să fie aplicat a combate dinastia.

Din „Tribuna” am cunoscut noi, cine anume este domnul P. Petrovici și anume Domnialui ne-a spus, că a fost un spion și un denunciant față cu bine-făcătorii sei.

Despre mine nime n'a afirmat astfel de lucruri.

Din contră atât foile din România de nenumerate ori, cât și „Luminătorul” în foișoara sa din numărul 15 a. c. au atribuit dnului Slavici astfel de însușiri, fără ca Domnia Sa vre-odată să fie resturnat acele afirmațiuni, pe cari un om, care se ține îndreptățit a da lecțiuni de moralitate altora, nici un moment nu e permis să le sufere nedesmințite.

Tovărășia cu dl Petru Petrovici deci nu mie, ci altora compete

Mateiu Voileanu.

Principele Alecsandru despre detronarea sa.

Reproducem mai la vale ultimul capitol din interesanta carte a predicatorului Koch, în care principele Alecsandru de Battemberg povestese însuși, cum a fost prinsoneriu și ce a pățit pe drum. Eată, ce spune principele:

„Lucrasem la 9/21 August până târziu noaptea; de-abia adormisem, când fui deșteptat de un sgomot, ce venia despre coridor. Era pe la ora 1 și jumătate. De odată năvăli la mine în cameră servitorul meu bulgar, Dimitrie, și strigă, tremurând ca varga: „Sunteți trădat; vor să ve asasineze. Fugiți până mai e timp!” Eu sări din pat și pusui mâna pe revolver. Atunci auți voci de comande militare și me liniști. Dîsei lui Dimitrie: „Sunt scăpat; armata e aci.” Dar el, tot tremurând, îngână, dîcînd: „Ba nu, fugiți; tocmai armata vrea să ve omoare.” Atunci așa, cum eram în cămașă, năvăli spre ușa, ce ducea spre grădină; dar cum deschisei, auți focuri. Din toate părțile descărcau puști. De aceea trecui prin coridorul cel întunecos spre scara servitorilor și de aci în grădina de iarnă, ca de acolo să pot vedé, ce se petrece și dacă mai este scăpare. Era așa de întunec, încât nu-mi vedeam mâna înaintea ochilor, dar din linia de focuri a soldaților, cari trăgeau, se putea recunoaște, că tot palatul era încungiuat și că nu mai era vorbă de scăpare; gloanțele isbeau pretutindeni în păreji. Tot deodată auțiam sute de voci, strigând: „Dolu Kneaz” (Jos cu principele!) Me întorsei în camera mea, spre a-mi lua uniformă; vream cel puțin să fiu împușcat în uniformă. Aprinsei luminarea; dar îndată soldații traseră prin ferestri Stânsei luminarea și căt putui mai iute îmbrăcai uniformă, fără să mai trag ciorapii.

În timpul aceasta sgomotul, zăngănitul armelor și sbetele deveniau tot mai tari. Ieși în coridor. Aci fui împresurat de o mulțime de oameni și deși ardea numai o luminare, am putut vedé după lucirea baionetelor, că împregiurul meu erau ca la 150 oameni. Nu era vorbă de rezistență, fiind aci numai doi gardieni. Aceștia erau să dea to, dar i-am oprit. Împins de această mulțime, întrai în vestibulul palatului. În acest moment veni și fratele meu.

Apulum, Alba-Iulia, Belgrad în Transilvania de George Barițiu.

2. Psaltirea în versuri a metropolitului Dosofteiu s'a publicat în nouă edițiune, făcută după manuscrisul original și după edițiunea dela 1673. Edițiunea cea nouă este însoțită de un facsimile al titlului edițiunii dela Uniev din 1673, și de cinci facsimile din manuscrisul original. Textul Psaltirii în versuri este preces de un studiu asupra acestui monument atât de însemnat în literatura română bisericească. În acest studiu s'a cercetat versificațiunea lui Dosofteiu din toate punctele de vedere, precum și modelul, după care el a făcut această lucrare.

Încă din 1877, când am avut fericirea a dăruî Academiei prețiosul manuscris original a lui Dosofteiu, am exprimat dorința, ca să se facă o edițiune acestui însemnat monument al literaturii noastre „dennă de autor și de societate.”

Societatea academică a decis cu unanimitate îndeplinirea acestei dorințe și a dispus a se prevedé în budgetul anului 1877 —78 sumele necesare.

Ocupațiuni de tot felul și pedeci independente de voința mea au întârziat realizarea dorinței, ce aveam a pregăti singur ori cu alți colegi această edițiune. Eram însă în continuu preocupat de datoria, ce aveam, în fața votului Academiei și a așteptării țării, ca această edițiune să fie făcută cât s'ar putea mai bine și mai conform cu cerințele științifice, și am fost fericit, când dl profesor I. Bianu s'a oferit a lua asupra sa aceasta sarcină. Nime nu putea să ducă mai bine la capăt această lucrare, decât neobositul nostru bibliotecar, pregătit

cum este prin studiile sale filologice făcute în țeară și în străinătate.

Dl Bianu și-a dat toate silințele ca Psalmii versificați de Dosofteiu să fie publicați în această edițiune definitivă cu textul lor autentic, ca să fie și ca material prețios pentru studiile istorice asupra limbei noastre. Nu me îndoesc, că Academia va aproba această lucrare și va primi cu bunăvoință ce merită lucrarea dlui Bianu, pe care d-sa a terminat-o cu multă râvnă, fără a pretinde cea mai mică remunerare pentru ostenelele sale.

3. Edițiunea completă a operelor lui Miron Costin, cu a cărei publicare Academia a însărcinat pe colegul nostru dl V. A. Urechia, este aproape terminată. Tomul I s'a publicat; el cuprinde scrierile principale și cele mai cunoscute până acum ale marelui cronicariu Moldovean, adecă Cartea pentru descălecatul dîntăiu al țerei Moldovei și Letopiseșul țerei Moldovei.

Aceste scrieri sunt precese de recensiuile dlui Urechia asupra manuscriselor, după cari s'a făcut edițiunea și asupra documentelor privitoare la Miron Costin și familia lui, precum și de studii biografice asupra familiei Costinescoilor și asupra lui Miron.

Tipărirea tomului al II, care va cuprinde scrierile mai mici ale lui Miron Costin, este foarte înaintată și va fi terminată în decursul anului.

Pentru facerea acestei publicațiuni se prevăduse în budgetul nostru pe 1885—86 suma de 2000 lei; cu aceasta sumă s'a putut face de abia începutul publicațiunii; pentru continu-

area ei ministeriul instrucțiunii publice a dat din fondurile sale Academiei un însemnat ajutoriu, mulțumindu-se a i-se da numai 200 esemplare, rămânând cele-lalte proprietatea Academiei.

Această lucrare însemnată și merituoasă a colegului nostru va atrage deosebita atențiune a Academiei, și merită toată recunoștința noastră pentru munca și iubirea, cu care a fost deservită.

4. Conform decisiunii luate în sesiunea generală trecută s'a început tipărirea Istoriei lui Herodot în traducerea premiată făcută de dl D. I. Ghica. Această traducere este însoțită de textul original și de notele filologice, istorice și arhiologice ale traducătorului. Tipărirea a început cu cartea I, și s'au tipărit 3 coale (48 pagine) în cari se cuprind capitolele 1—31.

Pentru a se ușura supravegherea tipăririi, delegațiunea a decis ca această lucrare să se execute la Berlin, unde se află traducătorul. Tipărirea se va continua și putem spera, că în anul viitor se va termina primul volum, cuprindînd întreagă cartea I.

5. În sesiunea generală din 1885 Academia a primit propunerea făcută de dl P. Ispirescu, tipograful Academiei, care se oferia a face pe comptul seu o edițiune nouă a Istoriei lui Mihail Viteazul de N. Bălcescu. În decursul anului s'a făcut această nouă edițiune întocmai după cea dela 1878, sub controlul minuș al secretariatului. Conform propunerii aprobate s'a depus la Academie 345 esemplare, celelalte rămânînd proprietatea tipografiei pentru scoaterea cheltuielilor și a beneficiului seu.

(Va urma.)

Un elev militar insolent luă o foaie de hârtie de pe masă și toată ceata, care se miroșia cât de colo, că era montată (sau indignată), strigă cătră mine să-mi semnez abdicarea. Unii dintre cei mai îndrăzneți, anume căpitanul Dimitriew, îmi puseră revolverele lor sub nas. Nu era posibil să stai de vorbă cu asemeni indiviți. Numai atâta le-am putut spune, să scrie ei, căci eu nu știu, ce motiv să dau pentru abdicarea mea. Atunci unul din ei luă condeiul și începu să scrie, dar în beție făcu atâtea pete și murdării, încât el însuși nu fu în stare să cetească, ce scrisese. Neavând încotro, luă condeiul și scrisese pe acea hârtie: „Dumneșeu apere Bulgaria! Alecsandru.“ Cum isprăvi îmi smulseră hârtia și capitanul Dimitriew o puse în buzunar, fără să se fi uitat, așa de agitat era. Apoi dăseră, să merg la ministerul de război. Aci fui dus într-o cameră și se aședară sentinela în cameră și afară. Un ofițer se plimba pe afară cu revolverul în mână.

Pe când eram încă acolo, veni căpitanul Benderew cu mâinile în buzunari, ca să se delecteze privindu-mă. Îl întrebai: „Ce aveți de gând cu mine?“ el răspunse: „vei merge în Rusia.“ După o jumătate oră fui silit să mă urc într-o trăsură, fără să mi se permită a lua și pe fratele meu. El a trebuit să se urce în altă trăsură. Vedeam ca la 90 de ofițeri, cari se uitau liniștiți la plecarea noastră. Plecarăm pe șoseaua Orhăniei apoi cotirăm la dreapta și ca la 25 kilometri de Sofia ne oprirăm la o mănăstire miserabilă la Balcani-Etropol. Aci, furăm conduși într-o odaie strîmtă, plină de pureci, păduchi de lemn și de alte bidigăanii, dar fără masă sau scaun. La 2 oare noaptea fui deșteptat. Mi se aduseră haine civile din Sofia. A doua zi mersemă mai departe prin Tașkesen, unde ne oprirăm puțin, până la Vrăcea. Drumul era rău. Seara sosirăm la 10 oare. Orașul era ca mort. Noaptea o petrecurăm într'un han ticălos. Dimineața la 6 oare pornirăm la drum. La 40 kilometre departe de oraș, pe șoseaua ce duce spre Rahova, într'un loc, unde de ambele părți ale șoselei se întind tufșuri, ne oprirăm deodată. Vădui cum ofițerii se împrăștiară prin pădure; căutau ceva, se vede. Căutau un loc potrivit, ca să se împuște; așa mi-a spus mai târziu un ofițer, pentru că în Vrăcea primiseră scirea, că o parte din trupe a refuzat să depună jurământul pentru guvernul cel nou. După o penibilă jumătate de oră plecarăm. După amiaza la 3 oare ajunserăm la Dunăre lângă Rahova. Acolo putui vorbi cu căpitanul unui vapor austriac, care îmi propuse, să vin pe vapor, ca să mă treacă în România la Pichet. Dar nu fu posibil. Am trebuit să intru în yachtul meu, care venise dela Rusciuc și, escortat ca de o sută oameni și de mulți ofițeri necunoscuți mie, pornirăm pe Dunăre la vale.

Eu și fratele meu trebuim să stăm în sala de mâncare, la ferestrele căreia erau câte două sentinele. Peste zi era o căldură nesuferită. Se dădea foc prea mare mașinei vaporului, ca să meargă mai iute și să se împedecă vre o încercare de scăpare, ce s'ar fi putut face din partea românească. Din fericire nu s'a făcut, căci ofițerii aveau ordinul, să se împuște la cea mai mică încercare de fugă. Pe la miezul nopții trecurăm pe lângă Rusciuc; a doua zi la 2 oare după amiaza pe lângă Galați. De câte-ori treceam pe lângă vre-un oraș, soldații primiau ordinul să se culce spre a nu fi văduți. La 4 oare după amiaza sosirăm în fine la granița rusească și ne oprirăm la Pichet. La 5 oare ne duserăm cu trăsură la Reni. E curios, că la debarcare n'a fost nimeni, nici un jandarm. Un ofițer se duse în oraș, unde auți, că eu nu pot fi primit, deoarece nu sunt instrucțiuni din Petersburg. Rămăserăm deci pe naie. La 9 oare și jum. a doua zi veni un loc-colonel de jandarmi și-mi arătă o telegramă dela Obrușew, că autoritățile din Reni să expedieze pe principele de Battemberg la graniță pe drumul cel mai scurt; comandantul jandarmilor e responsabil de siguranța principelui, a cărui viață e în pericol în Rusia. Eu rugai pe ofițerul rus să telegrafeze la Petersburg, întrebând, dacă n'aș putea călători pe la Galați și prin România. Acesta era drumul cel mai scurt, dar veni răspuns, că principele poate călători numai pe la Woloczyska sau Varșovia. Pe la 10 oare călcă pe teritoriul rus, luai cu fratele meu o trăsură și urmat de un ofițer rus și de un bulgar mă dusei la primarul din Reni, unde mi se pregătise locuință.

Gazda era un bulgar prea de treabă. Eu nu eram încă liber: înaintea casei steteau doi jandarmi călări; în curte erau trei sentinele; peste noapte un căpitan de jandarmi dormea dinaintea ușii mele. În urma cererii mele guvernul îmi puse la dispoziție un tren special la Rasdelnaia. Dimineața plecarăm la gara, și spre a nu căra în mână cutia cu banii de călătorie, cumpărai o geantă dela mașinistul, care-și ținea merinde în ea. Trenul nostru plecă la 7 și un sfert. În cupele de alături ședea un pristaw polițienesc și trei jandarmi. Unde se opria trenul jandarmii se aședau de ambele părți ale intrării. Pe la 7 oare seara sosirăm la Bender. Acolo erau 4 diviziuni de infanterie și una de cavalerie (regimentul tatălui meu Nr. 23 și regimentul arhiducelui Ludovic Karl Nr. 24). Cum intră trenul în stație, dării pe peron un public numeros și curios de a mă vedea. Contra voinții mele se aprinseră luminări în vagon; acesta n'avea perdele, încât ședeam ca într'un felinar.

La 9 oare seara ajunserăm la Rasdelnaia, unde am trecut într'un cupe de dormit al trenului accelerat Odessa-Kiev, dimpreună cu un alt pristaw și doi jandarmi. La 10

oare sosirăm la granița austriacă, unde fui salutat cu entuziasm. Acolo am cetit pentru prima dată, ce se petrecuse în Bulgaria.

Sunt prea obosit și am suferit teribil în aceste opt zile. Torturile fizice n'au fost nimic, dar m'a rănit profund nerecunoștința poporului, pentru al cărui bine cred, că am lucrat neobosit; nerecunoștința armatei mele, pe care am condus-o la victorie; și apoi situația dureroasă, în care am fost cinci zile, nesciind, dacă într'un moment sau altul nu va trebui să mor o moarte miserabilă de mână vre-unui criminal — aceasta a fost prea mult!

„Războiul.“

Varietăți.

* (Principele moștenitoriu Rudolf) după cum se anunță din Berlin, este primit din partea curții și a populației în modul cel mai simpatic. Oficierii dela regimentul „Împăratul Francisc“ a arangiat în casina oficierilor în onoarea principelui o mare festivitate, la care a luat parte și Alteța Sa.

* (Regele și regina României) în călătoria lor spre Berlin la gara din Budapesta au fost primiți în modul cel mai simpatic. Înainte de sosirea trenului cu câte-va minute Maiestatea Sa monarhul nostru acompaniat de maiorul adjutant Resch pentru întâmpinarea înalților călători a venit la gară și a așteptat sosirea trenului în sala de așteptare a curții. Pe peron era aproape întreagă inteligența română din capitală, un număr însemnat de studenți universitari români, consulul român Farra cu întreg personalul, și din partea poliției căpitanul substituit de poliție Pekáry. La sosirea trenului a fost întâmpinați din partea publicului cu viu entuziasm, ear Maiestatea Sa după ce a salutat în modul cel mai cordial pe Regele și Regina s'a întreținut cu dâșii câte-va minute cât a stat trenul, apoi între strigăte frenetice de „Să trăiască“ a plecat mai departe.

* Academia română s'a deschis sesiunea îndată după sosirea dlui J. Ghica în București. S'a ascultat cetirea raportului general al dlui D. Sturdza. Ședințele publice se vor ține în fiecare Vineri la 1 oră p. m.

* (Aniversarea zilei nașterii împăratului Germaniei. Pentru aceasta și se fac mari pregătiri în capitala Germaniei cu deosebire în ceea ce privește conductul de torțe al studenților, iluminăția și clădirea tribunelor de stradă. Se crede, că va fi multă lume străină în Berlin. Nici chiar pentru persoanele oficiale nu vor fi destule oteluri. Parlamentul va da un banchet mare. Felicitarea Papei o vor duce Galamberti cu doi secretari. În 22 Martie împăratul va fi încungiuat de 85 membrii ai caselor domnitore, în al căror număr se cuprind și membrii casei hohenzolern. Suita se compune din 350 de persoane tot membrii din casele domnitore din țară și străinătate.

* (Convocare.) P. T. Domni, cari au subsemnat acții pentru institutul de credit și economii din S. Sebeș, sunt invitați prin aceasta la adunarea generală constituantă, carea se va ține în 8/20 April a. c. la 2 oare p. m. în localul scoalei rom. din loc fiind la

Ordinea zilei:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Constatarea acționarilor prezenți și a capitalului fondator prezentat de acționari.
3. Alegerea unui president, a doi notari pentru adunarea generală constituantă și a doi scrutatori.
4. Raportul comitetului fondatorilor despre activitatea lor și depunerea socotelii.
5. Desbaterea și votarea statutelor.
6. Alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere.
7. Darea absolutoriului comitetului fondatorilor S. Sebeș, în 6/18 Martie, 1887.

Pentru membrii fondatori

Ioan Tipeiu,
protop.

Z. Murășan,

* (Onorariul moștenitorului de tron Rudolf) Pentru lucrările sale de 41 de pagini tipărite în „Monarchia Austro-ungară în scris și în icoane“ a primit moștenitorul de tron Rudolf zilele acestea un onorar de 205 fl. v. a. Alteța sa a donat acest onorar casei de pensie a tipografiei curții. —

* (Mulțumită publică). Contribuind la cumpărarea caselor (reședinții) protopresbiterale din Ofenbaia, protopresb. Lupșei, Dna Florentina Manciu n. Mezei preoteasă în Ocolul mare 40 fl., D. D. Nestor Manciu par. în Ocolul mare 100 fl., Simeon Prașca not. cerc. și magist. post. r. u. din Sălciva de jos 20 fl. Avram Cioran par. în Valea Lupșei 7 fl.

Ioan Onea par. în Hădăreș 10 fl., Michail Ciora par. în Sălciva de sus 12 fl. și Vasiliu Popa episcop în Valea Lupșei 2 fl. prin aceasta sub semnatul comitetului pșesc vine a-și împlini o plăcută datorință, exprimându-și recunoștința și mulțumita sa publică tuturor acestor binefăcători, — dorindu-le pentru acest frumos dar resplata cerească.

Totodată și permite acest comitet a ruga pe toți D. D. cari a mai subscris oferte benevole spre acest scop, să bine-voească a-și împlini cu posibila grabire promisiunile făcute.

Din ședința comitetului ținută în Ofenbaia, la 12 Faur, 1887.

Comitetul protopresbiteral gr. or.
a tractului Lupșei.

* Congresul IV al corpului didactic din România se va ține la 30, 31 Martie și la 1 Aprilie în Jași. Se va discuta: Organizarea învățământului secundar.

* Dl Dr. Pápai Vilmos medic în Budapesta aduce la cunoștință publică, că prin concesiunea ministerului de interne a înființat un institut pentru producerea de materie pentru vaccinare („Tehéhimlő“) și de aci încolo se va afla la dâșul această materie totdeauna proaspătă și de calitate cea mai bună, și astfel înceată necesitatea, ca să se procure de aci înainte pe bani scumpi din străinătate.

* (O nouă materie explosibilă). — Toate explozibilele reputate până acum au mai multe inconveniente. Prepararea lor necesitează cheltuieli mari, sunt foarte puțin stabile, așa, că de multe ori fac explozie spontanee, unele din ele după un timp oare-care se descompun, așa, că nu mai pot fi întrebuințate și alte multe. Un chimist francez d. Fabrier a inventat o nouă materie explosibilă, care se prepară foarte ușor, costă foarte puțin, nu se descompune nici odată și poate fi transportată fără pericol la distanțe mari. S'a făcut încercări cu această substanță și se crede, că ea va putea înlocui cu succes melinita sau raburita, care se întrebuințează până acum ca substanță explosibilă.

* (Unde ajunge anarhistul cu principiul său?) Se scrie din Paris, că un anarhist intrând în un hotel grandios a comandat un prânz bogat pentru familia sa; prânzul l'a și mâncat, afară de aceea anarhistul mai ospătă o mulțime de persoane și pentru ca bucatele să le cadă mai bine, comandă multe cafele negre. În urmă veni ospătarul cu socoteala, dar anarhistul nici grijă n'avea; și îi dete următorul răspuns: Sunt anarhist și ca atare nu recunosc necesitatea banilor, de aceea nici nu port bani; ear dta să-ți vezi de treabă. Asta-i principiul meu și al soților mei, că să mâncăm și să bem bine „d'a pochia“; — dar aceste destăinuiri l'a dus pe anarhist la răcoare.

* Gulam Husein Khan din Persia va ține Mercuri în 23 l. c. și zilele următoare în sala dela „Împăratul romanilor“ câteva producțiuni escamatorice. Dâșul a mai ținut și în alte orașe atari producțiuni cu cel mai bun succes, și posedă și o epistolă recomandătoare dela renumitul orientalist maghiar Vámbéry Armin. Din partea noastră atragem atențiunea on. public asupra acestor producțiuni.

* (Rectificare). În „Foița“ din Nr. precedent s'a făcut 2 greșeli de tipărit, cari alterează înțelesul la 2 construcțiuni, astfel pe pagina a doua în coloana primă alinia a treia după cuvântul „mari“ în loc de „rați“ e a se ceti „literați“; ear pe pagina a treia coloana a doua alinea primă după cuvântul „puși“ în loc de „ei“ e a se ceti „sei“. Regretăm, că s'a făcut aceste erori de tipărit, chiar în materia aceasta de atâta însemnătate istorică!

Red.

Scopul și modul propunerii limbei materne în scoalele populare.

(Urmare.)

La cetirea diferitelor piese în gradul acesta nu se va avea în vedere numai cetirea logică, și accentuarea acurată, ci și înțelesul atât al părților piesei cât și al întregului. Piese din cartea de cetire nu sunt numai de aceea acolo, ca să se cetească, ci și pentru că cei ce le cetesc — elevii — să le priceapă. Aceste piese trebuiesc dar tractate într'un mod anumit, dacă e ca elevii să aibă folos de ele. Spre acest scop învățătorul va istorisi și cuprinsul piesei cu graiu viu și pe scurt, apoi va deschide cartea și va ceti el însuși piesa întreagă la înțeles, cu înțonațiunea firească a cuvintelor. După aceea va pune pe câte un elev să cetească fiecare dicere, eară învățătorul va esplica toate ideile cuprinse în dicerea cetită, se înțelege, nu prelegând, ci întrebând pe unul și pe altul dintre elevi. După ce astfel s'a esplicat piesa

întreagă, învățătorul o va mai ceti odată, apoi va pune pe elevi să o cetească și ei imitând pe învățător, până când toți sau cei mai mulți o știu ceti bine. Va urma apoi reasumarea cuprinsului piesei și gruparea ideilor într'un șir logic. În chipul acestor elevi vor fi stăpâni pe cuprinsul piesei cetite și totodată se vor deprinde a-și da seama totdeauna despre cele ce cetesc.

Piese, ce sunt a se memora, numai după această explicare a lor se vor da elevilor spre memorizare, când apoi nu vor învăța cuvinte fără înțeles, ci din contră tot lucruri, pe cari ei le cunosc și astfel memorizarea nu va fi pentru ei o sarcină, ci o plăcere.

Tot în modul acesta se vor tracta piesele și în gradele următoare, avându-se în vedere din ce în ce mai mult exprimarea frumoasă, accentuarea firească și stricta observare a interpunctiunii atât la citirea pieselor din carte, cât și la recitarea lor de rost, adecă la declamare.

Încă ceva. La citire se se deprindă elevii a sta drept, să țină cartea în depărtare potrivită dela ochi, să nu-și plece capul spre carte, ci să-l țină drept; peptul să fie liber, eară nu strins. Picoarele să le țină lângă olaltă, să nu tot schimbe din ele. Ținuta frumoasă contribuie mult la efectul citirii frumoase.

În școala de repetiție (cursul complementar) va fi bine dacă se vor face cunoscuți elevii cu piese alese atât de prosă cât și de poezii de diferiți autori — mai ales clasici — români, prin ce se deșteaptă în ei tot mai mult gustul de citire, dar și îndeletnicirea de a-și exprima ideile lor într'un mod frumos, plăcut și atrăgător se va întări tot mai mult în ei. Tot odată se desvoltă și gustul estetic în ceea ce privește frumosul nu numai estern al lucrurilor, dar și cel intern a scrierilor, al limbei. Mai departe se vor face cunoscute scrieri compuse anume pentru tinerime, din cari într'un mod plăcut și ușor își pot lărgi și completa cercul cunoștințelor câștigate în școală.

(Va urma.)

Loc deschis. *)

Onorate dle Redactor! În comuna noastră Felmer la 14 Ianuarius a. c. st. v. pela 4 oare dimineața s'a escat un foc, care a mistuit la 6 gazde de român toate superedificatele; eară în 14 Martiu a. c. st. n. tot noaptea pela $\frac{3}{4}$ la 1 după mezul nopții

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

s'a escat alt foc, când a ars superedificatele altor 65 gazde, dintre cari 32 gazde sunt români, ear 33 sași. Cu aceasta ocaziune a ars și 2 vaci, 1 bibol, și 2 viței.

În urma acestei mari nenorociri apelăm la simțul de dragoste creștinească al on. public, și ne roghăm a ne veni într'ajutor prin oferte maritimioase, și a ne ajuta într'u acoperirea lipselor noastre celor mai întefitoare.

Totodată ne luăm voie a ve ruga și pe Dvoastră, dle Redactor, să binevoiți a primi și administra ofertele încurse la diregătoria comunală din Felmer.

Pe lângă care rogare etc. *)

Felmer, 16 Martiu, 1887.

Baltres,
primariu.

Steinburg
notariu.

*) Ofertele încurse totodată se vor cuita și în foia noastră.

Loterie.

Sâmbătă în 19 Martie 1887.

Viena:	27	10	6	23	70
Timișoara:	65	86	47	7	48

Nr. 76

[1563] 2—3

CONCURS.

Devenind parochia de clasa a III-a din comuna Loman cu apartinențele sale de pe deosebitele plaiuri și pleși vacanță, se escrie la înțelesul ordinului Veneratului Consistoriu archidieceșan din 13 Decembre 1886 Nr. 6947 B. pentru întregirea acesteia concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare, pre lângă următoarele emolumente:

1. Dela 260 familii titulo: salariu de fie-care familie 1 fl., . . . fl. 260.—
2. La umblarea cu crucea în ajunul bobotezii dela fie-care familie 30 cr., . . . fl. 78.—
3. Dela boteze, cununii și îngropăciuni taxele regulate dau fl. 99.20
4. Dela alte venituri stolare și regulate fl. 29.10

Suma . . . fl. 466.30

Doritorii de-a ocupa această parochie mărginașă și risipită au să-și aștearnă suplicile înzestrate cu documentele recerute de statutul organic și regulamentul provisoriu pentru parochii subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul indicat.

Sebeș, în 17 Februarie, 1887.

Oficiul protopr. gr. or.

În conțelegere cu comitetul parochial.

I. Tipeiu,
prot.

Nr. 206

[1561] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei de clasa III, Daia-săsească, protopresbiteratul Sighișoarei, devenită vacanță prin repausarea parochului Ioan Babeș, se escrie, conform ordinațiunii Venerabilului consistoriu archidieceșan, dtto 28 Ianuarius a. c. Nr. 7186 B., concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt:

1. Casa parochială cu două închăperi, o bucătărie, două pivnițe, toate din material solid de piatră și cărămidă, coperite cu țiglă, șură, grajd șopru și alte edificat economice din lemn coperite cu țiglă, în stare foarte bună, grădina de pomi și de legumi situate toate imediat lângă biserică, calculate cu fl. 62.—
2. Porțiunea canonică, 4 jugări 1274 stânj. □ de arat și 7 jugări 334 stânj. □ de cosit, calculate cu . . . fl. 150.—
3. Dela 60 familii române câte o ferdelă, măsură veche (16 cupe) grâu sau cucuruz sfărmat, computeate cu fl. 60.—
4. Dela 70 familii neorustice câte 20 cr. de familie ca simbrie anuală fl. 14.—
5. Opt stânjini de lemne din pădurea comunală computeate cu fl. 32.—
6. Dela 70 familii neo-

rustice câte o ȳ de lucru computeate în bani fl. 14.—

7. Dela botezurile copi-

ilor preste an prest tot . . fl. 8.20

8. Dela înmormântări . . fl. 15.—

9. Dela slujirea sântului

maslu preste an fl. 3.—

10. La umblarea cu sânta

cruce în ajunul botezului,

toate emolumentele compu-

tate în bani fac fl. 20.—

11. Dela cununii fl. 5.—

12. Pentru sântirea case-

lor (sfeștăni) fl. 4.—

13. Dela 60 familii ro-

mâne pentru pomenire în pa-

resemi fl. 12.—

14. Dela 60 familii ro-

mâne la pasci pentru molitvă

à 5 cr. de familie, face . . fl. 3.—

Suma . . . fl. 402.20

Doritorii de a concurge la această parochie, au a-și așterne concursele lor instruate în sensul regulamentului pentru parochii, la subsemnatului oficiu protopresbiterial, cu aceea îndatorire, că sub durată concursului să se prezenteze în vreo duminică sau sârbătoare în biserică acestei parochii, pentru de a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și cuvântare. Pentru preoții chirotoniți, se recere și concediu dela Veneratul Consistoriu archidieceșan, fără de care nu vor fi admiși la concurs și candidațiune.

Sighișoara, la 10 Februarie, 1887.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al trac-

tului Sighișoarei în conțelegere cu co-

mitetul parochial concernent.

Demetriu Moldovan,

adm. prot.

Nr. 540

[1562] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch din comuna Pottingani, pe basa Ven. rezoluțiunii consistoriale dtto 23 Decembre 1886 Nr. 6787 B. se escrie al doilea concurs cu termen de 30 zile dela datul primei publicări.

Emolumentele sunt:

1. Dela 53 familii 1 ferdelă (20 cupe) cucuruz sfărmat à 1 fl. 50 cr. fl. 79.50
2. Cununa anului dela 40 familii, câte o ferdelă de grâu sau 2 fl. v. a. de familie fl. 80.—
3. Venitele stolare sis temisate mai dinainte dela botezuri, cununii, înmormântări, sfeștăni fl. 60.—
4. Dela 33 familii una ȳ de lucru cu palmele, și dela 20 familii cu carul (cu boii) fl. 37.—
5. Alte venituri accidentale la botezul domnului, la St. Pasci, precum și altele împreunate cu serviciul intern și estern bisericesc . . fl. 40.—

Suma . . . fl. 296.50

Doritorii de a competa la acest post, au a-și înainta suplicile lor instruite conform legii, în termenul mai sus indicat.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Ză-

randului.

Brad, în 9 Februarie, 1887.

Vasilie Dămian,
protopresbiter.

Nr. 1101/1887

[1558] 2—3

Publicațiune.

Prin aceasta se aduce la cunoștință tuturor celor interesați, că în cauza coma-

sări hotarului comunei Crăciunel (Olăh-Karácsonfalva) pentru satorirea lucrărilor pregătitoare, regularea reprezentării, alegerea inginerului și satorirea speselor se pune ȳ de pertractare **18 Aprile st. n. la 10 oare a. m.** ce se va ȳne la fața locului în comuna Crăciunel la cancelaria comunală.

La aceasta pertractare se citează toți interesații cu aceea observare, că neparticipanții se privesc ca învoiiți, neîmpedecându-se începerea lucrărilor.

Elisabetopole, din ședința tribunalului ȳnuță la 21 Faur, 1887.

Nagy Lajos,
jude.

V. Iakab Árpád,
notar.

„FURNICA“ cassă de economii, societate pe acțiuni în Făgăraș.

Convocare.

Domnii acționari ai „cassei de economii „FURNICA“, societate pe acțiuni,“ se invită prin aceasta, în vîrtutea §. 16 al statutelor societății la

a III-a adunare generală ordinară,

care se va ȳne la Făgăraș în **21 Aprile 1887 stilul nou înainte de ameaȳi la 10 oare** în localul societății.

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului 1886 și raportul comitetului de supraveghiare.
2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
3. Ficsarea prețului marcelor de prezență, pentru direcțiune și pentru comisarul de ȳi.
4. Alegerea, conform §. 40 din statute, a comitetului de supraveghiare.

Domnii acționari, cari în sensul §. 17, 18 și 19 din statutele societății voiesc a participa în persoană sau prin plenipotenți, sunt rogați a-și depune la cassa societății sau la institutul de credit și economii „Albina“ în Sibiu, sau la filiala acelu institut în Brașov, acțiunile lor și eventual doveȳile de plenipotență cel mult până în **16 Aprile 1887 stilul nou.**

Făgăraș, în 28 Februarie, 1887.

[1564] 1—1

Direcțiunea societății

„Furnica“ cassă de economii, societate pe acțiuni în Făgăraș.

Bilanțul cu 31 Decembre 1886.

Active.		fl. cr.	Pasive.		fl. cr.
Cassa în numărariu		632.71	Capital de acțiuni	30,000.—	
Cambie		56,365.90	Depuneri spre fructificare . .	50,201.56	
Împrumuturi pe ipotecă . .	8,984.50		Interese anticipate pro 1887 .	1,163.—	
Împrumuturi pe obligațiuni			Fondul de rezervă	583.10	
cu cavenți	19,881.50		Dividende neridicate	165.—	
Împrumuturi de Lombard . .	75.—	28,941.—	Diverse conturi creditoare . .	3,772.17	
Spese de fondare	611.94		Profit curat	3,574.17	89,459.—
După amortisarea de	203.98	407.96			
Mobilier	470.02				
După amortisarea de	47.—	423.02			
Diverse conturi debitoare . .		2,638.41.			
		fl. 89,459.—			fl. 89,459.—

Făgăraș, în 31 Decembre, 1886.

Alesandru Micu m. p.,
președinte.

Ilariu Duvlea m. p.,
membru al direcțiunii.

Ioan Turcu m. p.,
membru al direcțiunii.

Basilie Stanciu m. p.,
membru al direcțiunii.

Demetriu Chișierian m. p.,
membru al direcțiunii.

Ioan Dejenariu m. p.,
comptabil.

Iuliu Dan m. p.,
membru al direcțiunii.

Sub-semnatul comitet de supraveghiare, am examinat bilanțul prezent și confruntându-l cu registrele principale și ausiliare ale societății, ȳnute în bună regulă, l am găsit în consonanță cu aceleași și esact.

Făgăraș, în 4 Febrnariu, 1887.

[1565] 1—1

Comitetul de supraveghiare:

Dr. Stefan P. Popp m. p.

Ioan Popp m. p.

Gerasim Grama m. p.